

Projekt

z dnia 21 sierpnia 2020 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W SŁAWNIE**

z dnia 2020 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy na terenie Miasta Sławno

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713), Rada Miejska w Sławnie uchwała co następuje:

§ 1.

Nadać ulicy składającej się z działki oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków nr 1108/26 stanowiącej gminną drogę wewnętrzną, położonej w obrebie geodezyjnym 0003 Miasta Sławno nazwę **Kornela Makuszyńskiego**.

§ 2.

Opis położenia ulicy, uzasadnienie nazwy oraz orientacyjny szkic sytuacyjny zawierają załączniki Nr 1 i Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Sławno.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr

Rady Miejskiej w Sławnie

z dnia.....2020 r.

Położenie i uzasadnienie nazwy

- I.** Ulica Kornela Makuszyńskiego położona jest w południowej części Miasta Sławno na Osiedlu Dzieci Wrzesińskich. Posiada nieregularny kształt (oznaczony kolorem żółtym w załączniku 2). Komunikacyjnie powiązana jest bezpośrednio z ulicą Filtrową, z której to istnieją dwa zjazdy w kierunku południowo-zachodnim na nową ulicę.
- II.** W chwili obecnej przedmiotowa działka drogowa stanowi własność Gminy Miasto Sławno i nie ma nadanego statusu drogi publicznej. Położona jest na terenie objętym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym Uchwałą Nr XLI/281/2005 Rady Miejskiej w Sławnie z dnia 30 września 2005 roku i oznaczona w nim symbolem 02KDD - przeznaczona jest na drogę dojazdową publiczną. Tereny przyległe do planowanej ulicy przeznaczone są w planie zagospodarowania przestrzennego na zabudowę mieszkaniową. Przeważająca ilość ulic na terenie Osiedla Dzieci Wrzesińskich ma nadane nazwy związane z nazwiskami osób z kręgu kultury i sztuki. Uzasadnionym jest nadanie nazwy ulicy wskazującej na jej położenie poprzez zastosowanie nomenklatury nazewniczej zbliżonej do już istniejącej na tym terenie. Tereny mieszkaniowe dla których komunikację zapewnić ma przedmiotowa ulica sąsiadują z siedzibą jednego z przedszkoli miejskiego co wpisująłoby się w najbardziej znany nurt twórczości patrona ulicy.
- III.** Kornel Makuszyński urodził się 8 stycznia 1884 roku w Stryju. Ostatecznie znalazł się we Lwowie, gdzie już jako czternastolatek tworzył utwory poetyckie. W 1900 roku ukazały się jego debiutanckie wiersze w czasopiśmie „Słowo Polskie”. Młody wiek autora zdziwił kierującego tytułem Jana Kasprowicza, uznanego poetę. Tenże z czasem zaproponował mu współpracę i od 1904 roku Makuszyński stanowił część redakcji, recenzując sztuki teatralne. Kornel Makuszyński edukację kontynuował na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie na kierunkach: polonistyka i romanistyka oraz na Sorbonie w Paryżu, gdzie zgłębiał filologię romańską. W 1914 roku wraz z żoną został aresztowany i internowany w głębi Rosji. Dzięki pomocy przyjaciół zwolniono ich z internowania i pozwolono w 1915 zamieszkać w Kijowie, gdzie pisarz został prezesem Związku Literatów i Dziennikarzy Polskich oraz kierownikiem literackim Teatru Polskiego. Po wojnie otrzymał pracę w czasopiśmie warszawskich np. „Rzeczpospolitej” i tam też się przeniósł. Współpracował również z wieloma tatrzańskimi czasopismami jak „Głos Zakopiański” czy „Młody Tatarnik”. Zafascynowany naturą w górach oraz zakopiańskim folklorem opiewa je w swoich dziełach, jednak najbardziej znany jest z twórczości dla dzieci i młodzieży: *Panna z mokrą głową* (1932), *Wyprawa pod pse* (1935), *Awantura o Basię* (1937), *Szatan z siódmej klasy* (1937) czy *Szaleństwa panny Ewy* (1937). Jednak gdy w 1933 roku wydał "Przygody Koziołka Matołka" z ilustracjami Mariana Walentynowicza, jego nazwisko na stałe zapisało się w kanonie polskiej literatury. Podczas drugiej wojny światowej prawie zginął - bomba wysadziła jego mieszkanie i stracił wszystkie rękopisy m.in. przygotowywanych do wydania *Drugich wakacji szatana*. Okupację niemiecką przeżył w stolicy, współpracując podczas powstania warszawskiego z prasą powstańczą. Po jego zakończeniu trafił do niemieckiego obozu w Pruszkowie. Po wyjściu z obozu Kornel Makuszyński osiadł na stałe w Zakopanem, gdzie zmarł 31 lipca 1953 roku w zapomnieniu, krytykowany przez socrealistów jako twórca nie wpisujący się w ideologię ówczesnych dacydentów oraz okreśłany jako „dający zły przykład młodzieży”.

